

הקוסם החליץ

בארץ מעבר לעולם חי דודלי, הקוסם החלילן.

הקוסם החלילן

סיפרו
אלן שטרן ורופרט פריי

צייר
מל קראופורד

אבל בארץ מעבר לעולם חיה גם המכשפה
עכביש. גם היא יודעת קסמים אחדים והיא רוצה
להשתמש בהם רק לרע.
"אילו רק יכולנו להשיג את חליל הקסם של
הקוסם, היינו שולטים בכל הארץ שמעבר לעולם"
אמרה המכשפה עכביש לקולרבי, המשרת שלה.

הקוסם דודלי מעסיק במשרדו צוות שלם של
פיות, עם פיית תימבל בראש, והם עוקבים אחרי
אנשים שזקוקים לקוסם ולחליל הקסמים שלו.

"זהו!" קראה המכשפה עכביש "זו חולשתו של
הקוסם. הוא אוהב פרחים. אזי נתן לו פרח,
קולרבי."

"או!" ענה קולרבי "אני לא רוצה לתת לו שום דבר
נחמד."

"אבל זה יהיה פרח מיוחד" אמרה המכשפה עכביש
"אטיל עליו את הכישוף השחור ביותר שלי!"

"אנו חייבים ללמוד את חולשות של הקוסם
דודלי. לכל אחד יש חולשה. נעקוב אחריו
במראת הקסם שלי כדי לגלות את חולשתו."
היא הניפה את ידה מעל המראה וזו התכסתה
ערפל. וכשזה התפזר נראה הקוסם דודלי בגנו,
מדבר עם פרחים.

היא הכינה קדרה גדולה. הקדרה רתחה ובעבעה, וכשקולרבי הביט פנימה ראה שם זרע קטן של פרח.
"זה הכל?" שאל. אך זה היה כבר מספיק.

אחרי שקיעת השמש, כשהקוסם דודלי ישן חזק, המכשפה עכביש וקולרבי התגנבו לגינה שלו וזרעו את הזרע המכושף.
הזרע נבט בלילה, צמח וגדל ובבוקר היה כבר לצמח גבוה וחזק, עם פרח נהדר עליו.

הוא גלש לאט ארצה. ריח פרח המכושף הרדים
אותו. החליל גלש מידו.
המכשפה עכביש וקולרבי יצאו מהמחבוא, מהר
כמו מצמוץ העין.
"קח את החליל, קולרבי!"
קולרבי הגיש לה את החליל.

"המממ.." אמר הקוסם כשראה אותו בבוקר
"זה פרח חדש ומוזר מאוד באמת." הוא הריח
אותו ובאותו רגע פעל הכישוף של המכשפה
עכביש.
"כמה מוזר" אמר הקוסם דודלי "קיבלתי
סחרחורת."

אלא שפייה אחת לא כושף. זה היה תימבל.
הוא היה בעולם בחוץ, ועשה שם מעשים
טובים. וכשחזר הביתה לא מצא אף אחד.
"זו המכשפה עכביש" הוא קרא "היא מחזיקה
בקוסם דודלי. אני זקוק לעזרה כדי להציל
אותו!"

"עכשיו הקוסם דודלי הוא בידינו" אמרה
המכשפה עכביש "כי כל הכישוף שלו הוא בחליל
הזה."

ובעזרת החליל היא הפכה את הקוסם דודלי
לציפור בכלוב. ובאותו רגע כושפו גם כל תושבי
הארץ מעבר לעולם.

למומו היה ידיד חמדי, סוס נחמד. שניהם הופתעו מאוד כשמצאו את עצמם בארץ קסומה. הפייה תימבל הביא אותם לביתו של הקוסם והסביר להם על הקוסם ועל חליל הקסמים שלו, ואיך הם נחטפו על ידי המכשפה עכביש הרעה.

בספר "כל הילדים" של הקוסם דודלי הוא מצא את הילד המתאים למלאכה. שמו היה מומו, ילד אמיץ ונבון כמובן, ותימבל בעזרת קסם והביא אותו לארץ מעבר לעולם.

מומו וחמדי הלכו בזהירות ונכנסו ליער עבות.
ואז שמעו את צליל הסגירה של שער הכשפים.
הם נתפסו ביער של המכשפה עכביש!
"אהא" אמר מומו "מאחר שאנו כבר סגורים
כאן, כדאי ללכת לטירה עצמה ולמצוא את
הקוסם דודלי." והם הלכו הלאה.

"נשמח לעזור!" אמר מומו "נלך לטירתה של
המכשפה ונציל את הקוסם דודלי בשבילך. נכון
חמדי?"

"הבה לא נמהר" ענה חמדי בזהירות.
"זו סכנה גדולה" הזהיר אותם תימבל "אבל
כולם בארץ מעבר לעולם תלויים בכך."

"כן, צא מהכלוב הזה ותעבוד קצת גם אתה"
אמר קולרבי ופתח את הכלוב.
הקוסם-ציפור יצא מהכלוב, אבל לא התכוון כלל
לעבוד, אלא עף משם.

המכשפה הרגישה בהם ועקבה אחריהם
במראת הקסמים שלה.
"נקה את הטירה" ציוותה על קולרבי "לפני
שהילד והסוס יגיעו הנה."
"לעבוד, כל הזמן לעבוד" רטן קולרבי. ואז הביט
על הקוסם-ציפור בכלוב וראה שהוא צוחק ממנו.

"צ'יפ-צ'יפ-צ'יפ. אני הקוסם החלילן דודלי"
אמרה הציפור.
"זה אתה?" באנו להציל אותך. עכשיו צריך רק
למצוא דרך יציאה מהיער."
"לא, לא!" קראה הציפור "אני צריך לחזור
לדמותי הקודמת. לזה דרוש חליל הקסמים שלי
שהמכשפה עכביש הסתירה בטירה שלה."

הוא גילה את מומו וחמדי ביער והתעופף
מעליהם, תוך קריאות אזהרה.
"צ'יפ-צ'יפ-צ'יפ. תיזהרו ממכשפה עכביש!"
קרא.
"הוא מזהיר אותנו" קרא מומו "האם את
ידידה, ציפור קטנה?"

הם הלכו ישר לטירת המכשפה,
כשהקוסם-ציפור מלווה אותם. אמנם המכשפה
עכביש שמה להם מלכודות ורשת גדולה ממש
בפתח הטירה, אבל בעזרת פרח הלבבות הם
עברו בשלום.

"אז נלך להשיג אותו" אמר מומו באומץ.
"חכה" אמרה הציפור וכעבור רגע הביאה לו
פרח.
"צ'יפ-צ'יפ-צ'יפ. זה פרח לבבות. כל זמן
שתחזיק אותו בידך, תהיה בטוח."

מומו נתן נשיפה אחת בחליל והקוסם
דודלי הופיע לפניהם.

מכשפה עכביש רגזה וכעסה, אך לא יכלה
לגעת בהם ולא למנוע מהם חיפושים. ואמנם
מהר מאוד הם מצאו את חליל הקסם תחת
כרית במיטה.

בנשיפה השלישית כל השערים של יער
הכשפים נפתחו והקוסם דודלי עם ידידיו יכלו
לצאת החוצה.

עוד נשיפה, והמכשפה עכביש וקולרבי
נכלאו במגדל הטירה שלהם.

כולם בארץ מעבר לעולם חזרו לצורתם הקודמת
וערכו מסיבה נהדרת לקבלת הקוסם דודלי
בביתו.
"שמחתי שבאנו לארץ מעבר לעולם" אמר מומו
בחיוך.
"כך גם אני" ענה חמדי "באמת."

